

Sygn. akt II K 299/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2015r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Stupnicki

Protokolant: Joanna Szajkowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Tomasz Czułowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 maja 2015 r.

s p r a w y : A. C. z d. L.

córki A. i A. z d. (...)

ur. (...) w J.

oskarżonej o to, że:

w okresie od 19 grudnia 2006 roku do 12 stycznia 2007 roku w J., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła (...) w M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5.900 zł poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela pokrzywdzonego co do zamiaru spłaty kredytu i przedłożenie mu wraz z wnioskiem kredytowym, podrobionego przez siebie pisemnego zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, z którego wynikało, że wnioskodawczyni jest zatrudniona w firmie (...) na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony z miesięcznym wynagrodzeniem 1.278,34 złotych netto, które to dane miały istotne znaczenie dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, czym działała na szkodę (...) w M.

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżoną **A. C.** za winną popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to za podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej **A. C.** środek karny w postaci naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. we W. kwoty 1000 (jednego tysiąca) złotych;

III. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonej **A. C.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszają ustalając na podstawie art. 70 § 1 pkt 1 k.k. okres próby na 3 (trzy) lata;

IV. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca (...) S.A. we W. dowody rzeczowe opisane w wykazie Drz 211/15, Drz 212/15, Drz 214/15;

V. na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzeka przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz 213/15;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia w całości oskarżoną **A. C.** od kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierza jej opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. C. mieszka w J. przy ul. (...). Nie była uprzednio karana sędownie za przestępstwa.

(dowód:

- wyjaśnienia oskarżonej A. C. k.121-123, 153;
- dane o karalności oskarżonej k.128)

W nieustalonym dniu ale w okresie od 19 grudnia 2006 roku do 12 stycznia 2007 roku A. C. w celu otrzymania kredytu w (...) w M. podrobiła pisemne zaświadczenie o zatrudnieniu oraz zarobkach, z którego wynikało, że rzekomo jest zatrudniona w firmie (...) na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony z miesięcznym wynagrodzeniem 1.278,34 złotych netto, podpisując się nazwiskiem (...), który to dokument miał istotne znaczenie dla uzyskania kredytu a następnie przedkładając ten podrobiony dokument wraz z wnioskiem kredytowym u pośrednika kredytowego doprowadziła przedstawiciela (...) w M. niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zawarcie z nią umowy kredytowej na kwotę 5 900 zł wprowadzając go w błąd co do swojej sytuacji finansowej a co za tym idzie zdolności kredytowej oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu.

(dowód:

- wyjaśnienia oskarżonej A. C. k.121-123;
- zeznania świadka T. F. k.65-66;
- zeznania świadka T. R. k. 80-82;
- zeznania świadka R. M. (1) k.36;
- zeznania świadka D. R. k.77-79;
- dokumentacja pożyczkowa k. 32)

(...) w M. zbył swoje wierzytelności – w tym wierzytelność jaką wobec banku miała A. C. z tytułu zawarcia umowy kredytu – na rzecz (...) S.A. we W.. Następnie A. C. zawarła (...) S.A. we W. ugodę na mocy której zobowiązała się spłacić zadłużenie.

(dowód:

- wyjaśnienia oskarżonej A. C. k.121-123, 153;
- umowa sprzedaży wierzytelności k. 12-18;
- informacja o ugodzie k. 106)

A. C. zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i na rozprawie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Przyznała, że podrobiła podpis T. R. na zaświadczeniu o swoim rzekomym zatrudnieniu, gdyż potrzebowała takiego zaświadczenia wiedząc, że inaczej nie otrzyma kredytu. Zapewniła, że uczyniła tak, ponieważ zmusiła ją do tego sytuacja trudna finansowa oraz rodzinna. Przyznała, że zawarła z przedsiębiorstwem, które nabyło jej wierzytelność ugodę, na mocy której spłaciła już kwotę 1250 złotych.

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonej A. C. Sąd uznał za wiarygodne. Były one rzeczowe i precyzyjnie wskazywały przyczyny dla których dokonała ona tego czynu oraz jakie czynności podjęła, by cel jakim było uzyskanie kredytu zrealizować. Wyjaśnienia te korespondowały z wiarygodnymi zeznaniami nie tylko T. R. i D. R. oraz R. M. (2) ale także T. F., ówczesnego konkubenta oskarżonej, który występował jako poręczyciel tego kredytu. Nadto oskarżona nie miała powodu by wyjaśniać niezgodnie z prawdą – narażając się na odpowiedzialność karną – przyznając zarzucane jej okoliczności, gdyby nie dokonała zarzucanego jej czynu. Na marginesie wskazać należy, iż wyjaśnienia złożone przez oskarżoną w śledztwie jakoby chciała spłacić ów kredyt – o ile weźmie się pod uwagę nie tylko opisaną przez nią równocześnie ówczesnie fatalną jej sytuację finansową oraz obiektywny fakt, iż przez sponad 7 lat od zawarcia umowy kredytowej nie spłaciła żadnej raty kredytu – były oczywiście niewiarygodne.

Sąd jako prawdziwe uznał ujawnione na rozprawie dowody z dokumentów (prócz podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach) bowiem brak było jakichkolwiek przesłanek które podważałyby ich autentyczność.

Oskarżona A. C. swoim zachowaniem podjętym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w okresie od 19 grudnia 2006 roku do 12 stycznia 2007 roku polegającym na tym, że doprowadziła (...) w M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zawarcie umowy kredytu na kwotę 5 900 zł wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do zamiaru spłaty kredytu i przedłożenie mu wraz z wnioskiem kredytowym, podrobionego przez siebie pisemnego zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, z którego wynikało, że jest zatrudniona w firmie (...) na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony z miesięcznym wynagrodzeniem 1 278,34 złotych netto, które to dane miały istotne znaczenie dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego wyczerpała znamiona czynu z art. 286 § 1 k.k. , art. 270 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Oskarżona działała umyślnie. Wiedziała, że nie ma zdolności kredytowej, z uwagi na zadłużenie w innych instytucjach finansowych oraz brak pracy oraz wiedziała, że nie uzyska kredytu nie posiadając zaświadczenia o swoim zatrudnieniu i dochodach. By zatem uzyskać ów kredyt wpięrow podrobiła zaświadczenie o swoim rzekomym zatrudnieniu w firmie (...) na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony z miesięcznym wynagrodzeniem 1 278,34 złotych netto podpisując się nazwiskiem (...) (czym wyczerpała znamiona czynu z art. 270 § 1 k.k.) a następnie przedłożyła to zaświadczenie w banku wiedząc, że ma ono istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki (czym wyczerpała znamiona czynu z art. 297 § 1 k.k.) i przez to wprowadzając przedstawiciela banku w błąd co do zatrudnienia i możliwości i zamiaru spłaty kredytu doprowadził bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5900 złotych zawierając umowę kredytu (czym wyczerpała znamiona czynu z art. 286 § 1 k.k.).

Oskarżona jednym czynem wyczerpała znamiona trzech przepisów ustawy karnej, toteż do kwalifikacji prawnej jego czynu koniecznym było zastosowanie przepisu art. 11 § 2 k.k.

Oskarżona jest osobą dorosłą, działającą w normalnej sytuacji motywacyjnej, która zna obowiązujące normy zachowania. Tym samym można jej przypisać winę.

Sąd badając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej miał na uwadze z jednej strony sposób i okoliczności jej działania zaś z drugiej strony zachowanie się po popełnieniu przestępstwa.

Oskarżona działała z premedytacją i chcąc uzyskać korzyść majątkową podejmowała szereg działań, które taką korzyść miały jej zapewnić. By dokonać tego czynu wpięrow podrobiła zaświadczenie o swoim rzekomym zatrudnieniu a następnie posłużyła się tym dokumentem jako autentycznym by uzyskać kredyt. Nie bez znaczenia był przy tym fakt, iż sposób działania oskarżonej, która zawarła umowę kredytową w oparciu o swoje dane osobowe świadczył o jej znacznej demoralizacji. Oskarżona mogła bowiem liczyć się z tym, że zostanie w przyszłości ujęta jako osoba dokonująca tego czynu i pomimo tego, lekceważąc porządek prawny, zdecydowała się popełniać przypisane jej przestępstwo. Sąd nie przeoczył jednak, iż oskarżona zawarła z nabywcą jej wierzycelności (wynikającą z przestępstwa) ugodę określającą warunki spłaty, którą realizuje.

Jako szczególną okoliczność łagodzącą wpływających na wymiar kary oskarżonej Sąd uznał jej dotychczasową niekaralność za przestępstwa oraz fakt, iż przyznała się ona do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyraziła skruchę.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonej za przypisany jej czyn kara 6 miesięcy pozbawienia wolności, jest adekwatna do jej winy i stopnia społecznej szkodliwości tego czynu. Kara ta winna wdrożyć oskarżoną do przestrzegania porządku prawnego uzmysławiając jej nieopłacalność wchodzenia w konflikt z prawem. Kara ta winna spełnić także swoje cele w zakresie prewencji ogólnej, wskazując, że przestępstwo nie pozostaje bez odpowiedniej odpłaty karnoprawnej.

Sąd uznał, że dla osiągnięcia zakładanych celów kary nie jest konieczna izolacja oskarżanej od społeczeństwa. W ocenie Sądu istnieje wobec niej pozytywna prognoza kryminologiczna pozwalająca stosownie do art. 69 § 1 k.k. zawiesić wykonanie wymierzonej jej kary pozbawienia wolności. Ta pozytywna prognoza kryminologiczna pozwala przypuszczać, iż pomimo zawieszenia wykonania wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności będzie ona przestrzegała porządku prawnego i nie wejdzie w konflikt z prawem. Dla zweryfikowania przyjętej wobec niej pozytywnej prognozy kryminologicznej, w ocenie Sądu wystarczający był trzyletni okres próby toteż taki okres na podstawie art. 70 § 1 pkt 1 k.k. został ustalony.

Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody w części w kwocie 1000 złotych na (...) S.A. we W.. Zważywszy, iż szkoda wyrządzona czynem oskarżonej nie została w całości naprawiona Sąd uznał, że nałożenie na nią środka karnego w postaci częściowego obowiązku naprawienia szkody jest sprawiedliwe i spowoduje osiągnięcie zakładanych wobec niej celów kary zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej. Na marginesie wskazać należy, iż Sąd uznał, że nabywca wierzycielności powstałej w wyniku przestępstwa przypisanego oskarżonej tj. (...) S.A. we W., jest inną (niż pokrzywdzony) osobą uprawnioną (o jakiej stanowi art. 46 § 1 k.k.) do złożenia wniosku zaś (...) S.A. we W. złożyło wniosek w trybie art. 46 § 1 k.k. (k.146 akt sprawy).

Na podstawie art. 44 § 1 k.k. Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz 213/15 bowiem dowód ten (tj. podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach) pochodził bezpośrednio z przestępstwa – czynu z art. 270 § 1 k.k.

Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd zwrócił (...) S.A. we W. dowody rzeczowe opisane w wykazie Drz 211/15, Drz 212/15, Drz 214/15 bowiem stały się one zbędne dla procesu zaś dokumenty te zostały przedłożone w śledztwie przez ów podmiot.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił w całości oskarżoną od obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w tym na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył jej opłaty, ponieważ uwzględniając fakt, że oskarżona posiada niewielkie dochody z pracy – w tym okoliczność, iż ma na swoim wyłącznym utrzymaniu małoletnią córkę – uznał, że ich uiszczenie byłoby dla niej zbyt uciążliwe.